

Van de voorzitter

Het bijzondere van Vrouwenbelangen is dat het mensen van alle politieke, godsdienstige en levensbeschouwelijke overtuigingen verenigt. Al sinds de oprichting in 1894. Het streven is naar een maatschappij waarin mannen en vrouwen op gelijke voet aan alle aspecten deelnemen. Daarvoor is een rechtsstaat nodig, waarin de burgerlijke rechten en vrijheden zonder discriminatie op welke grond ook voor iedereen gelden. Vrouwenbelangen kan nooit extreem zijn omdat de interne diversiteit noopt tot overeenstemming. Vrouwenbelangen kan wel radicaal zijn, als het gaat om eerbiediging van ieders recht zijn of haar eigen toekomst te bepalen, ambities te koesteren en relaties te kiezen. Dat betekent dat verkettering van iemands overtuiging ons een gruwel is. Het betekent ook dat wij tegen het gebruik van geweld tegen anderen zijn. Wij zijn het niet eens met veel aspecten van godsdiensten die de vrijheid en verantwoordelijkheid van elk individu niet erkennen. We accepteren geen geweld tegen vrouwen en meisjes, ook niet als het om de zogenaamde eer van de familie gaat. Wij minachten degenen die mensen in elkaar slaan wegens hun overtuiging of partnerkeuze. We laten ons niet naroeven door schoffies die iets tegen onze kledij hebben. We willen een einde aan zinloos geweld. Het is intriest dat we deze zomer deze beginselen nog eens luid en duidelijk moeten uitdragen. Maar het thema van dit nummer is 'blijven leren', dus wie weet steekt iemand er nog iets van op.

Ik ben wel trots op onze leden (van veel verschillende politieke partijen) die midden in de zomer eensgezind gewerkt hebben aan brieven en teksten voor de nieuwe bewindslieden. Ze zijn goed ontvangen, nu hopen dat ze ook overkomen en in de komende Emancipatienota en de begrotingen worden verwerkt. Al meer dan honderd jaar werkt de vereniging voor de idealen die eigenlijk vanzelfsprekend zijn. Zelfs in een rijk en redelijk beschaafd land als Nederland schort er nog van alles aan. Hoeveel te meer in arme landen die ook nog eens door natuurrampen en oorlog getroffen worden. Onze zorgen gelden alle vrouwen en meisjes die de grond onder hun voeten zien wegzinken. Van het IAW congres eind oktober verwacht ik weer een nieuw elan om de millenniumdoelen te bereiken. Ik wens Regina Smit, de vrouwenvertegenwoordigster bij de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties veel overtuigingskracht. De druppel zal de steen eens uithollen.

Lyda Verstegen